729/05

Den 15. august 2005 blev i sag nr. 65.499:

xxxxxx xxxx
xxxxxxxxxxxxx xxx xx xx
xxxx xxxxxxx

mod

Industriens
Pensionsforsikring A/S
Nørre Farimagsgade 3
1364 København K

afsagt sålydende

k e n d e l s e :

_____

Forsikringstageren, der er omfattet af en arbejdsmarkedspension i Industriens Pensionsordning, klager ved sin repræsentant SID-H. over selskabets afvisning af at yde forsikringsdækning for et anmeldt erhvervsevnetab.

Selskabet har afvist at udbetale helbredsbetingede ydelser under henvisning til, at klagerens erhvervsevne ikke varigt er nedsat med mindst halvdelen i alle erhverv.

Det fremgår af sagen, at klageren - der er født i 1954 - blev optaget i Arbejdsmarkedspensionen den 24/7 2000. Hun blev selvbetaler pr. 1/3 2001.

Den 22/10 2003 søgte klageren om helbredsbetingede ydelser fra selskabet. Det fremgår af ansøgningen, at hun lider af ledsmerter, og at hendes første sygedag var den 12/9 2000. Det fremgår af bilag til ansøgningen, at hun er tilkendt førtidspension efter lov om social pension § 16 pr. den 1/10 2003.

Indtil sin sygemelding i 2000 havde klageren - siden hun kom til Danmark i midten af 1980-erne - arbejdet på en virksomhed, som producerede regntøj, en tekstilfabrik samt været rengøringsassistent på et plejehjem.

Den 28/10 2003 anmodede selskabet H. Kommune om kopi af klagerens førtidspensionssag, herunder lægelige akter, som selskabet modtog den 17/12 2003.

Det fremgår af notat af 12/1 1994 fra Centralsygehuset H., at klageren i 1992-1993 blev undersøgt på fysiurgisk afdeling, H. Centralsygehus på grund af smerter i lænden med udstråling til hele venstre side. Hun fik blandt andet foretaget en CT-skanning, der viste frembuling af diskus i ryggen, men der var ikke tegn på rodtryk. Hun blev afsluttet i fysiurgisk regi med opfordring til rygstyrketræning og muskeludspænding.

Klinisk psykolog T.G. konkluderede i speciallægeerklæring af 11/6 1997, at der ud fra klagerens psykiske tilstand, personlige habitus og psykosociale situation ikke var grundlag for at antage, at smerterne var psykisk eller socialt betingede.

Det fremgår af speciallægeerklæring af 27/4 1999 fra speciallæge i reumatologi og fysiurgi E.M.G., at klageren objektivt led af ømhed i venstre side af nakken og nedsat følsomhed i hele venstre side af kroppen, men at der var normal bevægelighed og normal kraftudfoldelse. Speciallæge E.M.G. konkluderede, at der ikke forelå en reel sygdom som årsag til symptomerne, og at der således ikke var tegn på fibromyalgi eller anden bindevævs- eller gigtlidelse.

Endvidere fremgår det af speciallægeerklæring af 4/1 2000 fra overlæge K.R., Arbejdsmedicinsk klinik, H. Centralsygehus, at klageren i september 2000 som følge af almen utilpashed, feber, influenzalignende symptomer og mavesmerter blev indlagt på Medicinsk afdeling, H. Centralsygehus. Symptomerne viste sig at være opstået på grund af en sygdom i mavetarmkanalen og fjerkræsyge i lungerne, som blev behandlet med penicillin. Tre måneder efter indlæggelsen var klageren lungemæssigt symptomfri, men havde smerter fra leddene. Overlæge K.R. vurderede, at der var god mulighed for fuld restitution og tilbagevenden til arbejdsmarkedet.

Det fremgår af speciallægeerklæring af 11/6 2002 fra reumatolog O.P., at der siden indlæggelsen på H. Centralsygehus var blevet foretaget en række radiologiske og serologiske undersøgelser (røntgenundersøgelser og blodprøver), der alle havde vist normale

forhold, og der var heller ikke ved kliniske undersøgelser fundet objektive tegn på ledhævelse. Klageren tog dagligt smertestillende medicin på grund af smerter flere steder i kroppen, men reumatolog O.P. fandt ikke tegn på ledsygdom, og han konstaterede, at der var dårlig overensstemmelse mellem subjektive klager og objektive fund. Reumatologen anbefalede genplacering i erhvervslivet.

Af den generelle helbredsattest af 28/8 2003 fra læge P.Aa. fremgår det bl.a., at klageren i 2003 var blevet opereret for åreknuder på begge ben. Hun havde siden operationen haft smerter i venstre ben og havde følt sig ude af stand til at fungere normalt. Den objektive undersøgelse, der var foretaget i forbindelse med udfærdigelsen af den generelle helbredsattest, viste, at der var normal bevægelighed i skulder, albueled, ben og knæ, om end der var nogen ømhed omkring venstre knæled. Læge P.Aa. vurderede, at tilbagevenden til arbejdsmarkedet ville være vanskeligt, idet klageren havde daglige smerter, selvom en diagnose ikke kunne stilles. Hertil kom, at hun talte dårligt dansk.

Sagen blev herefter forelagt selskabet ortopædkirurgiske lægekonsulent, som den 23/12 2003 vurderede, at der ikke var tale om en organisk sygdom, der medførte et varigt erhvervsevnetab på mindst halvdelen i alle erhverv. Dette meddelte selskabet klageren i skrivelse af januar 2004, hvor selskabet samtidig bemærkede, at tilkendelsen af førtidspension ikke - efter selskabets opfattelse - i sig selv dokumenterede, at erhvervsevnen var varigt nedsat med mindst 1/2 i alle erhverv af helbredsmæssige årsager. Dette begrundede selskabet med, at der i vurderingen fra kommunen blev taget hensyn til andre forhold end de helbredsmæssige, herunder klagerens skolemæssige og erhvervsmæssige baggrund samt hendes danskkundskaber.

I skrivelse af 5/2 2004 fra klagerens repræsentant SID-H. blev selskabet bedt om at foretage en revurdering af sagen under henvisning til Højesterets dom af 22/12 1999. SID-H. fandt det uheldigt, at der ikke var overensstemmelse mellem gældende ret på det offentlige område og de i selskabets gældende regler.

Til brug for sagens videre behandling indhentede selskabet en reumatologisk speciallægeerklæring af 19/4 2004 udarbejdet af afdelingslæge K.B.A. Af erklæringen fremgår

bl.a., at klageren klagede over smerter ved mindste belastning fra hele ryggen, men at der objektivt var sparsomme fund. Der var ikke tegn på gigt- eller bindevævslidelse, diskusprolaps i ryggen eller forsnævring af rygmarvskanalen. Kriterierne for fibromyalgi var ikke opfyldt. Afdelingslægen vurderede, at erhvervsevnen inden for belastningsrelateret erhverv var betydeligt nedsat, hvorimod den inden for ikke belastningsrelateret erhverv kun var nedsat i lettere grad.

Sagen blev på ny forelagt selskabets ortopædiske lægekonsulent, som på baggrund af speciallægeerklæringen af 19/4 2004 vurderede, at der ikke var et erhvervsevnetab på mindst halvdelen i alle erhverv.

På grundlag af de lægelige oplysninger fastholdt selskabet i skrivelse af 8/6 2004 til klagerens repræsentant afslaget på klagerens ansøgning om helbredsbetingede ydelser, idet selskabet fortsat ikke fandt lægelig dokumentation for, at hendes erhvervsevne varigt var nedsat med mindst halvdelen i alle erhverv af helbredsmæssige årsager. Ved afgørelsen havde selskabet lagt vægt på, at klageren ved den reumatologiske speciallægeundersøgelse i april 2004 havde bevæget sig naturligt ved gang, at der var fri bevægelighed i alle led, at der ikke var tegn på ledsvulst eller gigtlidelse, og at afdelingslæge K.B.A. havde vurderet, at erhvervsevnen kun var lettere nedsat inden for ikke belastningsrelaterede arbejdsfunktioner. Videre anførte selskabet, at kommunens tilkendelse af førtidspension - efter selskabets opfattelse - ikke medførte ret til helbredsbetingede ydelse fra selskabet, idet H. Kommune havde lagt vægt på både helbredsmæssige og sociale forhold, hvor selskabet kun lægger vægt på de rent helbredsmæssige forhold. Videre anførte selskabet, at det ikke lægeligt var dokumenteret, at klagerens erhvervsevne var nedsat til mindst halvdelen i alle erhverv. I den forbindelse henviste selskabet til ankenævnskendelse nr. 63.669.

Klagerens repræsentant har efterfølgende indbragt sagen for nævnet, hvor det er blevet gjort gældende, at selskabet skal udbetale helbredsbetingede ydelser.

I skrivelse af 7/1 2005 til nævnet har selskabet fastholdt sin afgørelse. Selskabet har bl.a. nærmere redegjort for forskellen på de offentlige myndigheders vurdering ved til-

kendelse af førtidspension og selskabets vurdering ved tilkendelse af helbredsbetingede ydelser. I den forbindelse har selskabet henvist til ankenævnskendelse nr. 62.590.

Af medlemspjecen - der er en del af aftalegrundlaget - fremgår bl.a., at skadetidspunktet er det tidspunkt, hvor det er lægeligt dokumenteret, at nedsættelsen af erhvervsevnen er varig, og helbredstilstanden ikke kan forventes at blive bedre.

Forsikringsbetingelserne indeholder bl.a. følgende bestemmelser:

"**§ 8 Invalidesum**

Den i pensionsbeviset fastsatte ret til invalidesum indtræder, når den forsikredes erhvervsevne efter forsikringens ikrafttræden før det fyldte 60. år på grund af sygdom eller ulykkestilfælde skønnes varigt nedsat med halvdelen eller mere af den fulde erhvervsevne.

Stk. 2

Forringelsen af erhvervsevnen bedømmes af Industriens Pension under hensyn til den pågældendes helbredsmæssige forhold ud fra en ren lægelig vurdering."

Nævnet udtaler:

Nævnet har gennemgået sagen, herunder de lægelige oplysninger, og har ikke fundet grundlag for at antage, at klagerens generelle erhvervsevne varigt er nedsat med mindst halvdelen.

Som følge heraf

b e s t e m m e s :

Klagen kan ikke tages til følge.

Marianne Højgaard Pedersen